

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Agenda europeană privind securitatea - COM(2015) 185

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4 c-19/410/23 iunie 2015, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 23 iunie 2015, Camera Deputaților:

1. Salută și susține concluziile Consiliului JAI din 15-16 iunie 2015 privind Strategia reînnoită de securitate internă a Uniunii Europene pentru perioada 2015-2020, în special următoarele:
 - este extrem de important să se dezvolte o abordare reactivă și operațională pentru punerea în aplicare a Strategiei reînnoite de securitate internă a Uniunii Europene pentru perioada 2015-2020
 - ar trebui urmată o abordare rapidă și flexibilă bazată pe informații operative, care să permită Uniunii Europene să reacționeze în mod cuprinzător și coordonat la amenințările emergente, inclusiv la amenințările hibride, precum și la alte provocări la adresa securității interne a Uniunii Europene
 - nevoia de protecție a persoanelor, în special a celor mai vulnerabile, cu accent special pe victimele terorismului și ale criminalității grave și organizate
 - importanța unei puneri în aplicare rapide a normelor consolidate pentru a se preveni spălarea de bani și finanțarea terorismului și pe necesitatea ca toate autoritățile competente să își intensifice acțiunile de urmărire a fluxurilor financiare și de înghețare efectivă a activelor utilizate pentru finanțarea terorismului
 - necesitatea unei abordări cuprinzătoare în lupta împotriva traficului de ființe umane

- necesitatea consolidării instrumentelor legislative existente și a unei mai bune aplicări, precum și a implementării consecvente, coerente, efective și depline a instrumentelor existente de către toate statele membre și a dezvoltării, după caz, a unor noi instrumente, inclusiv instrumente TIC.

Susține urgentarea revizuirii Strategiei reînnoite de securitate internă a Uniunii Europene pentru perioada 2015-2020.

Reține că Agenda europeană privind securitatea, precum și întreg procesul de revizuire a Strategiei europene de securitate se adresează în primul rând statelor membre, conform competențelor stabilite în Tratatul Uniunii Europene; totuși, în contextul provocărilor transfrontaliere actuale, statele membre nu au capacitatea de a acționa în mod individual și necesită sprijinul Uniunii Europene pentru facilitarea cooperării, a schimbului de informații și a acțiunilor comune, cu scopul asigurării unui spațiu european de securitate internă.

2. Salută lansarea Agendei, pe care o consideră o etapă importantă în realizarea unui viziuni comune la nivelul UE privind principalele amenințări, principii și priorități pentru următorii ani.
3. Împărtășește opinia Parlamentului European că noua Strategie de securitate internă pentru perioada 2015-2019 ar trebui fundamentată de analiza detaliată a amenințărilor la adresa securității, realizată de Europol în cooperare cu alte organisme relevante ale Uniunii Europene și statele membre, precum și cerința ca noua strategie să fie cu adevărat "strategică", precum și ușor adaptabilă la schimbări, axându-se nu numai pe amenințările actuale la adresa securității, ci și pe cele emergente și utilizând o abordare integrată, amplă și de ansamblu pentru toate domeniile relevante.
4. Constată cu regret că realizarea echilibrului între "Europa care protejează" și "Europa drepturilor", între libertate și securitate, între justiție și securitate rămâne un obiectiv tot mai dificil de realizat în perioada actuală, când pe de o parte se acutizează amenințările de securitate interne și externe, iar pe de altă parte, opțiunile statelor membre privind arhitectura europeană diverg; apreciază că atât elaborarea, cât și punerea în practică și apoi evaluarea tuturor pieselor destinate să garanteze un spațiu de libertate, securitate și justiție ar trebui să se întemeieze pe principiul solidarității și coeziunii; invită instituțiile Uniunii Europene și statele membre să se raporteze la valorile și la principiile fundamentale ale Uniunii, în orice domeniu și în orice tip de acțiune.
5. Subliniază că dezideratul realizării echilibrului între măsurile de prevenire și cele de combatere, pentru a răspunde standardelor spațiului de libertate, securitate și justiție nu poate fi prestabilit, ci ar trebui să beneficieze de flexibilitate, în așa fel încât caracterul și intensitatea acțiunii să corespundă tipologiei și nivelului de risc al faptei incriminate; măsurile de securitate ar trebui să fie aplicate întotdeauna în conformitate cu principiul statului de drept și să asigure protecția tuturor drepturilor fundamentale; aceasta nu îndeamnă la diluarea acțiunii Uniunii, ci la adecvarea la situația dată, după cum statul de drept nu este statul care poate fi abuzat cu ușurință, ci dimpotrivă, statul care își poate aplica legile, cu rigoare și fermitate.
6. Consideră că necesitatea respectării drepturilor fundamentale, primul dintre cele cinci principii de acțiune evocate nu poate fi pusă în discuție, dar amintește că dreptul la viață domină ierarhia drepturilor omului și de aceea, acesta ar trebui să reprezinte criteriul principal care să stabilească prioritatea, urgența, intensitatea și dimensionarea resurselor necesare acțiunii UE, sau a statelor membre, în domeniul securității.

7. Consideră că evaluarea periodică de către Consiliul European a amenințărilor la adresa UE, în temeiul articolului 222 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate deveni un instrument politic determinant, dacă interesul general european va prevala asupra intereselor punctuale ale statelor membre, dacă riscurile vor fi identificate și expuse ca atare, independent de eventuale constrângeri politice provenind din alte domenii, dacă măsurile propuse vor fi proporționale cu riscurile și dacă se va institui un mecanism eficient de urmărire a gradului de îndeplinire a deciziilor.
8. Apreciază că necesitatea complementarității între politica de securitate internă a Uniunii și cea externă, ultimul dintre cele cinci principii de acțiune evocate, reprezintă o abordare corectă, având în vedere interdependențele accentuate de facilitățile de comunicare actuale și interferențele dintre interesele politice sau economice oneroase, terorism și criminalitatea organizată transfrontalieră; consideră că ar trebui maximizată sinergia dintre politica externă și de securitate comună și instrumentele din domeniul justiției și afacerilor interne.
9. Susține dezvoltarea în continuare a relațiilor Uniunii cu organizațiile internaționale relevante, precum și sporirea participării la forumuri multilaterale în vederea promovării celor mai bune practici.
10. Apreciază că atât acțiunile teroriste pe scară largă, migrația masivă din Nordul Africii, cât și atacurile cibernetice pe scară largă, asupra unor obiective bine protejate nu se pot realiza în lipsa unor sponsori, sau state sponsor, purtând marca războiului hibrid; de aceea, serviciile de informații ale statelor membre și partenerilor tradiționali ar trebui incluse în logica de cooperare unanim apreciată; înființarea unui organism european pentru schimbul operativ de informații, posibil în cadrul Serviciului European de Acțiune Externă, între serviciile de informații naționale și crearea postului de "atașat pe probleme de securitate" în cadrul delegațiilor Uniunii Europene în țările terțe, ar putea preveni situații dintre cele mai grave.
11. Apreciază că limitarea obiectivelor generale ale Agendei la cele mai urgente trei provocări, respectiv prevenirea terorismului și combaterea radicalizării, combaterea criminalității organizate și combaterea criminalității informatice este acceptabilă, pentru că permite focalizarea resurselor disponibile și în consecință, acțiuni de mai mare amploare și intensitate.
12. Consideră că diversitatea sistemelor și tradițiilor judiciare poate fi păstrată, dar scopul și obiectivele comune, izvorâte din tratatele Uniunii Europene ar trebui să asigure realizarea acelor efecte, general admise ca fiind necesare; un studiu comparativ al Comisiei Europene, cu privire la elementele principale, durata și eficiența procedurilor judiciare în statele membre, precum și al motivării și duratei pedepselor în cazurile de criminalitate gravă și terorism ar putea revela plusurile și minusurile fiecărui sistem judiciar, precum și linia mediană, care ar putea orienta o eventuală acțiune de armonizare legislativă.
13. Salută integrarea, de la 1 decembrie 2014, a cooperării polițienești și judiciare în materie penală, în ordinea juridică obișnuită a Uniunii Europene, astfel încât controlul judiciar exercitat de către Curtea Europeană de Justiție și rolul Comisiei în calitate de gardian al tratatelor se aplică acum integral.

Își exprimă susținerea pentru continuarea procesului de eliminare a excepțiilor de la procedura legislativă ordinară și implicit de la adoptarea deciziilor cu majoritate calificată în Consiliu.

14. Susține dezvoltarea unei culturi judiciare europene, constituite pe baze obiective și pe schimbul de informații și bune practici dintre statele membre. Este important ca influențele politice ale mișcărilor populiste și extremiste să nu afecteze modul în care statele membre ale Uniunii cooperează în acest domeniu, punând artificial în discuție principii fundamentale.
15. Reamintește că se perpetuează opțiunea unor state membre de a se îndepărta de la regimul comunitar, prin exercitarea drepturilor la derogări în domeniul justiției și afacerilor interne, ceea ce continuă să provoace dezechilibre de natură politică.
16. Încurajează Comisia Europeană și Serviciul European de Acțiune Externă să pregătească modalitățile de acțiune în cazul recursului la clauza de solidaritate și mai ales la clauza de apărare reciprocă, care este deocamdată un concept retoric, nedefinit.

Consideră că ar fi oportună și utilă, elaborarea unei propuneri a Uniunii Europene, care să ofere detalii de acțiune și orientări în ce privește aplicarea clauzei de apărare reciprocă, tocmai pentru că a observat că, în cazul unui atac cibernetic masiv, nici NATO nu a stabilit proceduri sau praguri de utilizare a articolului 5, susținând că aceasta va fi o decizie politică luată pentru fiecare caz în parte.

Întrucât Uniunea nu deține capacități proprii, consideră oportun și recomandă să se încurajeze consolidarea cooperării instituționale cu NATO, pentru combaterea terorismului, în special a terorismului cibernetic.

Solicită Comisiei Europene și Serviciului European de Acțiune Externă să determine cel mai bun curs de acțiune, în situația în care un stat membru are în mod evident nevoie de asistență, dar nu solicită activarea clauzelor de solidaritate, sau de apărare reciprocă.

17. Consideră că ar trebui valorificate maximal instrumentele existente, înainte de lansarea de noi inițiative; recomandă realizarea unor analize de impact, respectiv costuri-beneficii, pentru acțiunile avute în vedere, anterior trecerii la implementare.
18. Apreciază atenția acordată în noua Agendă domeniului finanțării, cercetării, inovării și trainingului.
19. Sugerează adoptarea unor Concluzii ale Consiliului și elaborarea unui Plan de acțiune concret, pe baza propunerilor statelor membre, care să asigure o planificare coerentă a obiectivelor propuse, actorii responsabili și un calendar al implementării.
20. Susține importanța cooperării agențiilor și organismelor cu atribuții în domeniul securității, atât între ele, cât și cu statele membre, dar semnalează dificultatea de a stabili competențele și responsabilitățile în contextul sistemului de decizie multi-nivel, propriu guvernantei Uniunii și al intersectării acțiunilor prevăzute de diverse instrumente create în cadrul unor politici diverse.
21. Recunoaște importanța acțiunii statelor membre de a institui structuri adecvate la nivel național, sub forma ghișeelor unice, care să integreze și să coordoneze activitatea autorităților relevante, ca de exemplu o interfață între instrumentele Uniunii și sistemele naționale de asigurare a aplicării legii, care să permită utilizarea instrumentelor de schimb de informații.
22. În materie de combatere a terorismului, amintește că acesta nu este în sine, un domeniu politic definit, iar abordările față de combaterea terorismului pot diferi foarte mult la nivelul statelor membre.

23. Semnalează cu îngrijorare că prioritizarea măsurilor anti-teroriste în mediul deciziei politice este proporțională cu dimensiunea și gravitatea atacurilor sau amenințărilor; încurajează statele membre să plaseze cât mai curând, prevenirea și combaterea terorismului ca prioritate absolută, pentru că nu trebuie să se aștepte un atac catastrofal, pentru a decide aceasta.
24. Amintește că terorismul sprijinit de state nu este un fenomen nou, dar că acum se cumulează cu celelalte componente ale războiului hibrid și consideră că Uniunea Europeană ar putea crea mecanisme politice care să prevină un nivel impropriu al relațiilor unor state membre, cu state care sprijină terorismul; complementar, un sistem de sancțiuni financiare, proporționale ar fi în același timp justificat și disuasiv.
25. Încurajează Serviciul European de Acțiune Externă să propună o strategie externă a Uniunii Europene de combatere a terorismului internațional, în scopul de a aborda sursele de terorism internațional și de a identifica măsurile generale de combatere a terorismului în politica externă și de securitate; face apel la SEAE să creeze poziția de "atașat de securitate" în cadrul delegațiilor Uniunii Europene în țările terțe.
26. Admite că o componentă importantă a dimensiunii externe a combaterii terorismului implică colaborarea strânsă cu organizații internaționale și regionale în vederea consolidării consensului internațional și a promovării standardelor internaționale de combatere a terorismului.

Se realizează opiniei că relația cu SUA reprezintă o componentă fundamentală a strategiei Uniunii fiind deja în vigoare acorduri de cooperare în domenii precum finanțarea terorismului, transporturile și frontierele, asistența judiciară reciprocă sau extrădarea.

27. Consideră că politica Uniunii de combatere a terorismului trebuie să se concentreze pe expunerea în detaliu a mecanismelor de creare și funcționare a grupărilor teroriste, pe identificarea, expunerea și contracararea susținătorilor terorismului, inclusiv prin informarea opiniei publice asupra scopurilor reale urmărite de aceștia și al oricăror detalii care pot face obiectul informării publice.
28. Susține crearea Centrului european de combatere a terorismului în cadrul Europol, ca și promovarea celor mai bune forme de colaborare inter-instituțională, ca de exemplu, între coordonatorul UE pentru lupta împotriva terorismului, Europol, Comitetul permanent pentru cooperarea operațională în materie de securitate internă al Consiliului, Grupul de lucru pentru probleme de terorism, Eurojust, Serviciul European de Acțiune Externă, FRONTEX, etc.
Apreciază echipele comune de anchetă (JIT), ca pe unul dintre cele mai performante instrumente transfrontaliere de cooperare operațională, la nivelul UE și susține utilizarea mai frecventă a acestor echipe și conlucrarea în mod sistematic cu agențiile relevante.
29. Salută faptul că Agenda promovează abordarea cauzelor profunde ale extremismului și impactul ideologiilor extremiste în favorizarea terorismului, dar semnalează că o clasificare a tipologiilor de extremism prezente în Europa ar fi benefică pentru a evita anumite confuzii în elaborarea programelor și planurilor de acțiune, pentru că măsurile necesare nu sunt identice pentru combaterea unor tipuri diferite de extremism.

30. În ce privește acțiunea de combatere a radicalizării recunoaște utilitatea centrului de excelență pentru colectarea și difuzarea de cunoștințe de specialitate în domeniul combaterii radicalizării, pe baza Rețelei UE pentru sensibilizarea publicului cu privire la radicalizare (RAN), dar recomandă ca schimbul de experiență dintre profesioniștii direct implicați în prevenirea radicalizării și a extremismului violent la nivel local să fie extins la cadre didactice, angajați ai serviciilor de asistență socială, polițiști, procurori, care au contact direct atât cu cetățenii supuși presiunii de radicalizare, cât și cu artizanii radicalizării.
31. Exprimă îngrijorarea că fenomenul "teroriștilor crescuți acasă" nu poate fi atenuat dacă erorile din sistemul de asistență socială, din sistemul de educație și din sistemul de aplicare a legii nu sunt inventariate și evaluate de către statele membre respective, eventual cu sprijin din partea instituțiilor relevante ale Uniunii Europene; numai în acest fel măsurile vor putea fi eficiente, iar fenomenul "teroriștilor crescuți acasă" va putea fi controlat și combătut.
32. Recunoaște că cea mai bună abordare pentru combaterea terorismului este colaborarea cu partenerii internaționali, dar, deși sprijină și încurajează principiul incluziunii, consideră că atunci când situația practică o impune, ar trebui instituite două paliere distincte de cooperare, respectiv un palier al statelor, organizațiilor internaționale și regionale, partenerilor instituționali care împărtășesc și practică întreg ansamblul valorilor Uniunii și un palier al acelor entități care sunt în curs de internalizare a standardelor Uniunii; această organizare ar servi principiul eficienței și al economiei de resurse, constituind un stimulent pentru accelerarea aderării la valorile Uniunii.
33. Invită Comisia Europeană să reglementeze criminalizarea actelor premergătoare acțiunilor teroriste, la nivelul întregii Uniunii Europene, în așa fel încât orice acțiune organizată de propagandă, recrutare, aderare la organizații teroriste, finanțare, suport logistic, etc. să fie incriminată după o procedură comună; semnalează că instituirea unor pedepse disuasive, cu precizarea unui prag minim, precum și celeritatea procedurilor judiciare și a procedurii de extrădare ar contribui semnificativ la prevenirea și combaterea actelor teroriste.
34. Se realizează opiniei că un mandat mai larg pentru Parchetul European, astfel încât să acopere anumite categorii de criminalitate transfrontalieră gravă, cum ar fi terorismul și crima organizată, ar facilita un răspuns judiciar mai eficient.
35. Apreciază progresele realizate în reglementarea unor zone obscure, ca aranjamentele de tipul paradisurilor fiscale sau operațiunile financiare oneroase, a căror existență pune în discuție anumite valori ale statului de drept și reamintește că lipsa reglementării piețelor financiare este încă exploatată de rețelele de criminalitate organizată și de terorism.
36. Salută progresele în materie de combatere a finanțării terorismului și își exprimă satisfacția că se va consolida cooperarea dintre unitățile naționale de informații financiare, care vor fi conectate la Europol; subliniază că realitatea nu ar trebui separată de teorie astfel că ar trebui identificate și apoi blocate sursele reale de finanțare și modalitățile reale de transfer al fondurilor și nu doar cele posibile.
37. Salută progresele privind înghețarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni în Uniunea Europeană, în condițiile în care confiscarea activelor de origine criminală este unul dintre cele mai eficiente instrumente de combatere a organizațiilor criminale și recomandă Comisiei Europene să propună noi măsuri, inclusiv acte normative pentru combaterea finanțării terorismului și pentru amplificarea acțiunilor de confiscare a bunurilor obținute din activități infracționale.

38. Salută faptul că strategia de securitate cibernetică a Uniunii contribuie la conștientizarea riscurilor unor catastrofe de securitate și a necesității unei creșteri semnificative a capacităților de apărare cibernetică ale statelor membre.

39. Consideră că nivelul de performanță al industriei de comunicații și tehnologia informației din state membre dezvoltate economic asigură instrumentele tehnice pentru îmbunătățirea securității cibernetice.

Salută intenția Comisiei Europene de a dezvolta dialogul cu marile companii informatice, în vederea combaterii propagandei teroriste pe internet și în rețelele de socializare și în vederea analizării unor modalități de a soluționa îngrijorările exprimate de autoritățile de aplicare a legii cu privire la noile tehnologii de criptare.

Își exprimă speranța că în temeiul principiului solidarității, statele membre cu capacități cibernetice performante vor sprijini celelalte state în consolidarea capacității lor de apărare.

Semnaleză că orice măsuri avute în vedere, ca de exemplu integrarea apărării cibernetice în acțiunea externă și în politica externă și de securitate comună, sau o coordonare mai strânsă cu NATO în domeniul apărării cibernetice nu vor avea efect în absența unui mecanism de evaluare a riscului cibernetic.

40. Apreciază că Centrul european de combatere a criminalității informatice al Europol poate deveni un centru de informații esențial pentru asigurarea aplicării legislației în acest domeniu, iar Agenția europeană de apărare ar putea să îmbunătățească coordonarea între statele membre în domeniul apărării cibernetice.

41. Observă că evoluțiile tehnologice actuale și viitoare presupun reorganizarea activității autorităților judiciare, pentru a face față criminalității informatice, în ce privește legislația aplicabilă, accesul transfrontalier rapid la dovezi și informații, strângerea dovezilor electronice în timp real din alte jurisdicții, asigurarea admisibilității acestora în instanță.

42. Agreează măsurile care garantează înalte standarde democratice și mecanisme eficiente de monitorizare, pentru protecția datelor personale, dar semnaleză că în situații de criză acută, renunțarea temporară la acest principiu ar putea fi percepută de unii decidenți politici, ca un sacrificiu acceptabil, așa cum s-a întâmplat, de exemplu, în cazul crizei financiare, sau a unor acțiuni teroriste de amploare.

43. În legătură cu monitorizarea evoluțiilor legislative din statele membre, privind reținerea datelor personale, pe care Comisia Europeană s-a angajat să o realizeze, apreciază că statele membre ar beneficia pe deplin de acest demers, numai dacă ar primi un raport sau informații structurate din partea Comisiei Europene.

44. La act de alăturarea Agendei europene privind securitatea și Agendei europene privind migrația; constată că ciclul de politici ale UE privind criminalitatea organizată și gravă are printre prioritățile sale anihilarea rețelelor de criminalitate organizată implicate în introducerea ilegală de migranți; semnaleză Comisiei Europene și agențiilor relevante că o investigație privind eventuala "politizare" a acestei acțiuni și existența sau inexistența unei agende ascunse a rețelelor infracționale ar contribui substanțial la elaborarea strategiilor și programelor.

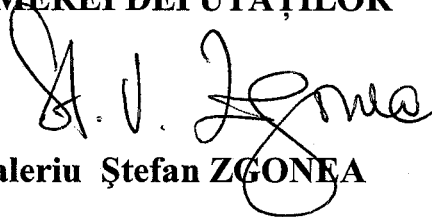
45. Semnaleză interesul deosebit al Agendei pentru problematica managementului frontierelor externe ale Uniunii și consideră deosebit de importantă sublinierea rolului său pentru menținerea securității interne a UE și în proiectul de Concluzii ale Consiliului.

Felicită instituțiile europene și statele membre care susțin ca acquis-ul Schengen să fie păstrat și apărut împotriva oricărei încercări de a utiliza amenințările de securitate, pentru a limita libertatea de circulație.

46. Recunoaște necesitatea de a se asigura resurse financiare adecvate pentru aplicarea corespunzătoare a măsurilor adoptate în cadrul strategiei de securitate.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 30 iunie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valeriu Ștefan ZGONEA

București, 30 iunie 2015

Nr. 58.